

ת"פ 45084/12/21 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נגד סו עיצובים לילדים בע"מ, ששון אהרון, רונן שרם

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 45084-12-21 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ' סו
עיצובים לילדים בע"מ ואח'
20.1.23

לפני המאשימה
כבוד השופט אביב שרון
אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור
תביעות
נגד
נאשמים
1. סו עיצובים לילדים בע"מ
2. ששון אהרון
3. רונן שרם

החלטה (נאשם 3)

1. לפני בקשת נאשם 3 לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק.
2. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם 3 עבירות של **אי הגשת דו"ח במועד**, לפי סעיף 216(4) בקשר עם סעיפים 222 ו-224א' לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
על פי העובדות, נאשמת 1 היא חברה פרטית אשר הוקמה בשנת 2010 ועסקה בענף הביגוד. נאשמים 1 ו-2 שימשו כמנהליה הפעילים של נאשמת 1. הנאשמים היו חייבים להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון לתקופות הרלוונטיות לכתב האישום מכוח הוראות פקודת מס הכנסה. הנאשמים לא הגישו במועד את הדו"חות על הכנסותיה של נאשמת 1 בשנות המס 2017-2019 וזאת בלא סיבה מספקת. נטען שמחזור העסקאות של הנאשמת בשנת המס 2017 היה לכל הפחות כ-2.6 מיליון ₪; בשנת המס 2018 היה לכל הפחות כ-2.3 מיליון ₪; ובשנת המס 2019 היה לכל הפחות כ-800,000 ₪. נטען שבהיותם מנהליה הפעילים של נאשמת 1 ידעו נאשמים 2 ו-3 ולא נקטו בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירות.
3. ב"כ נאשם 3 טוען בבקשה כי הגשת כתב האישום גם נגד נאשם 3 מנוגדת לעקרונות של צדק ויושר משפטיים. לטענתו, מן הראיות עולה שנאשם 2 הוא זה ששלט בפעילות העיסוקית, בדגש על הפעילות החשבונאית, של נאשמת 1, הוא זה שעמד בקשר עם רואה החשבון, ובהיותו ממונה על הצד הפיסקאלי סבר נאשם 3 שהוא מטפל בענין הגשת הדו"חות. ב"כ נאשם 3 הפנה לראיות התומכות, לדידו, במסקנה זו - כך, הפנה להודעת נאשם 2 אשר מודה, לכאורה, שהוא זה שעמד בקשר עם רואה החשבון, כאשר לנאשם 3 לא היתה נגיעה לענין זה; עוד הפנה להודעת רואה החשבון,

ממנה עולה, לכאורה, שעבד מול נאשם 2 בלבד ושביקש מנאשם 2 חומר חשבונאי אך לא נענה; ועוד הפנה להודעת נאשם 3 ממנה עולה, לכאורה, שרק נאשם 2 טיפל בנושא הנהלת החשבונות וכי הוא, נאשם 3, נכנס לתמונה רק לאחר שנאשמת 1 נסגרה, כי לאחר שנאשם 2 הכריז על עצמו כפושט רגל נאלץ נאשם 3 לשלם את חובות נאשמת 1 ואף מכר בית לשם כך, וכי נאשם 2 ורואה החשבון הכשילו אותו בכך שלא העבירו לידי חומרים לצורך הסרת המחללים.

בנסיבות אלה, טוען ב"כ נאשם 3 כי כתב האישום נעדר פירוט ועובדות יסוד האמורים לבסס אשמתו של נאשם 3, וזאת כמתחייב מהנחיות פרקליט המדינה, כי נאשם 2 הוא העבריין העיקרי והיחיד שצריך לעמוד לדין, וכי העמדתו של נאשם 3 לדין מנוגדת לעקרונות של צדק ויושר, לוקה בחוסר סבירות קיצוני, כך שיש לבקר את שיקולי התביעה בהעמדה לדין ולהתערב בהחלטתה זו על ידי ביטול כתב האישום.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה. היא הפנתה להלכה המנחה בדבר בחינת בקשה לביטול כתב אישום בשל הגנה מן הצדק וטענה שהבקשה אינה עומדת באמות המידה שנקבעו שם. עוד טענה שבפסיקה עדכנית נקבע שכלל, בית המשפט לא יבקר את מהלכי התביעה ולא יתערב בשיקוליה בהעמדה לדין, כל זאת כאשר עומדת לה חזקת תקינות המנהל. עוד טענה כי הבקשה רובה ככולה שזורה בטענות עובדתיות וראייתיות שמקומן להתברר בהליך הוכחות ולא בהחלטה בטענה מקדמית. כמו כן, הפנתה להוראות החוק המטילות אחריות על מנהלים פעילים בחברות להגיש דו"חות כספיים לרשויות המס, כך שבמידה והיה מוגש כתב אישום נגד נאשם 2 בלבד, היתה עובדה זו מקימה לו זכות לטעון לאכיפה בדרנית. משכך, ביקשה ב"כ המאשימה לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

5. כידוע, החלטה על ביטול כתב אישום היא מסוג ההחלטות המהוות מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בפסיקה נקבע שיש לילך בשלושה שלבים בבוא בית המשפט לשקול ביטול כתב אישום בשל הגנה מן הצדק - בשלב הראשון, יש לזהות את הפגמים שנפלו בעניינו של הנאשם ואת עוצמתם; בשלב השני, יש לבחון האם קיימת פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות; ובשלב השלישי, יש לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים יותר מביטול כתב האישום (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (31.3.05)).

ולענין הפעלת ביקורת שיפוטית על סבירות החלטת התביעה הכללית להעמיד נאשמים לדין, נקבע כי התערבות בעניינים מסוג זה שמורה למקרים חריגים בלבד וכי בדרך כלל יימנע בית המשפט בשאלת העמדה לדין על סמך דיות ראיות, כאשר התערבות בשיקול דעת זה, המסור לתביעה באופן בלעדי, תיעשה אך במקרים קיצוניים (דנ"פ 5387/20 **רותם נ' מדינת ישראל** (15.12.21)).

6. בחינת נסיבות המקרה שלפניי מביאה למסקנה שאין מדובר באחד מאותם מקרים חריגים וקיצוניים בהם בית המשפט ישקול לבטל כתב אישום פלילי שהוגש נגד נאשם. להלן טעמי.

א. עיון בבקשה לביטול כתב האישום מעלה שחלקה הארי נוגע לעניינים ראייתיים עובדתיים הוכחתיים שמקומם הטבעי להתברר במסגרת שמיעת הראיות בתיק, ולא בדרך של החלטה מקדמית אשר ניתנת אך על פני הדברים. כך הפנה ב"כ נאשם 3 לקטעי הודעות ולקטעי התייחסויות של נאשמים 2 ו-3 ושל

רואה החשבון, כאשר אף בהסתמך על אותם חלקים מצוטטים לא ניתן לומר שהעמדתו של נאשם 3 לדין לוקה בחוסר סבירות קיצונית או בשרירות לב או בחוסר הוגנות משפטית, כאשר רואה החשבון אישר, לכאורה, שעמד בקשר עם נאשם 3 לצורך העברת חומרי הנהלת חשבונות לצורך הגשת דו"ח כספי של שנת 2017 (סעיף 19 לבקשה).

ב. אין חולק שנאשם 3 היה "מנהל פעיל" בנאשמת 1, יחד עם נאשם 2. סעיפים 117, 131(א)(5) ו-132 לפקודת מס הכנסה מחייבים כל אדם, לרבות חבר בני אדם, להגיש דו"ח שנתי בדבר הכנסותיהם בשנת המס. סעיף 224א' לפקודה קובע שנעברה עבירה של אי הגשת דו"ח "יראו כאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף... אם לא הוכיח אחת משתי אלה: (1) העבירה נעברה שלא בידיעתו; (2) שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת מניעת העבירה".

במהלך שמיעת הראיות - אם וככל שיגיע המשפט לשלב זה - יצטרך נאשם 3 להוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו; או שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת מניעת העבירה. ודוק: אין די בישיבה בחיבוק ידיים, בעצימת עיניים או בהימנעות מכל מעורבות בעיסוק בנושאים פיננסיים וחשבונאיים, על מנת להשליך את האחריות למחדל על המנהל הפעיל-השותף האחר, ועל נאשם 3 יהיה להראות שפעל כבעל עסק סביר הדואג לעסקו.

ג. גם לענין הגדרת היקף אחריותו של "מנהל פעיל", נקבע בפסיקה שמדובר במבחן מהותי, ורואים אדם כמנהל פעיל שחלה עליו חובה להגיש דו"חות כספיים כמי ש"היה פעיל בניהול שוטף של החברה לכל גווניו" (רע"פ 9341/02 מנצורה נ' מדינת ישראל (5.11.02)); כמי ש"אינו חייב להיות רשום כמנהל חברה אצל רשם החברות או במסמכי החברה. המבחן הוא מהותי; האם בפועל מילא תפקיד של מנהל בחברה... המבחן יהיה בעיקרו, אם היתה לנושא המשרה יכולת למנוע את העבירה בתוקף תפקידו... האם טיפל בפועל בענייני החברה באופן שוטף" (ע"פ (מחוזי חי') 2542/01 רביבו נ' מדינת ישראל (26.6.03)); ובענין אחר נקבע כי "למרות שהמשיב התמקד בניהול המקצועי, ורעייתו - בניהול הכספי, יש לראות בכל אחד מהשניים "מנהל פעיל" כמשמעות המונח בסעיף 224א' לפקודה, כפי שקבע בית-משפט קמא בהכרעת-דינו. כבר נפסק, לא אחת, שלענין המושג "מנהל פעיל", כמשמעו בסעיף האמור, אין חשיבות לאופן ולמידה שבה מתבטאת פעילותו, בין אם הוא מטפל בצדדים המקצועיים של העסק ובין - בצדדים הכספיים" (ע"פ (מחוזי י-ם) 9902/05 מדינת ישראל נ' עץ בן אבו בע"מ ואח' (8.3.06)).

7. אם כן, הנטל להוכיח אם נאשם 3, כמנהל פעיל, נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירות; או שהעבירות בוצעו שלא בידיעתו, מוטל עליו, ועליו לעמוד בנטלי ההוכחה הנוהגים לענין טענות הגנה מסוג זה, דהיינו לשכנע ב"מאזן ההסתברויות". כאמור, הכרעה בעניינים אלה טעונה שמיעת ראיות.

8. לאור האמור לעיל, לא מצאתי להורות על ביטול כתב האישום והבקשה נדחית.

9. מענה מפורט לכתב האישום ינתן ביום 8.2.23 שעה 10:00 לפני סגן הנשיאה, כב' השופט עמית פרייז.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"ג, 20 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.